

ROK 2003

Rok 2003 byl pro obec Jestřebí již 730. od jejího založení. Toto výročí bylo náležitě oslaveno a to ve dnech 16.-17. srpna 2003. Oba dva dny byly naplněny pestrým programem.

V sobotu, 16.8.2003 byla otevřena malá výstava s rozličnými knihami, fotkami a jinými předměty, které se poji k historii obce Jestřebí. Velkou zásluhu na shromáždění těchto materiálů a jejich vystavení měla paní Jitka Deutschová. Tuto výstavu si mohla prohlédnout široká veřejnost. Vystavované předměty se jistě dotkly mnohých srdcí jestřebských rodáků, kteří byli na slavnosti pozváni. Oslava 730 let obce tak byla zároveň spojena se sjezdem rodáků.

Na odpoledním programu v prostoru za kulturním domem vystoupila dechová hudba Miločanka z jihomoravského Vracova, pod vedením taktovky kapelníka Drahomíra Ryby. Přítomen byl i lidový vypravěč. Hudba a příběhy ze života tak bavily občany.

Dříve než se rozezněly první tóny muziky, pronesl starosta obce pan Gregora Stanislav projev, při němž přivítal všechny zúčastněné, zvláště pak rodáky a dechovou hudbu. A protože se jednalo o historické výročí, byl ve stručnosti zmíněn i osud Jestřebí.

„...Dnes nelze s určitostí říci, kdy naše obec vznikla, ale je prastarou osadou. Písemné památky z té doby se nezachovaly. Co nebylo zničeno válečnou vřavou, bylo spáleno a zničeno jinak. První písemné zprávy se dochovaly teprve z XIII. století. Ve smluvních listinách biskupa Jindřicha Zdíka z roku 1131 není ještě o obci žádné zmínky, teprve v roce 1273 se objevuje první zpráva, že v den Svaté Kateřiny prodal biskup Bruno ves Jestřebí fojtovi Herrmannovi a ves tímto byla v manství olomouckého biskupa v mohelnické provincii. Jako léno bylo spolu se zdejšími dvorem a Lupěným udělováno jednotlivým vlastníkům, z nichž mnozí se psali z Jestřebí... Po třicetileté válce zůstalo v Jestřebí pouhých 11 usedlíků a 8 poustek, v Jestřebičku, tehdy ještě českém, 10 usedlíků...“

Byly uvedeny dějiny školy v Jestřebí, včetně nemalých zásluh tehdejšího učitelského sboru. Slovo padlo i o Sboru dobrovolných hasičů, jehož vznik spadá do roku 1897. Tento spolek má v obci silnou tradici a je funkční do dnešních časů.

Zazněla zmínka o odhalení pomníku K.H. Borovského, o založení spolku „Reifeisenka“, jehož úkolem byla pomoc sociálně slabším a drobným lidem. Dále bylo zmíněno datum sjednocení obce Jestřebičko a Jestřebí v roce 1923 a následné připojení Pobučí o půl století později, roku 1976.

Pan starosta připomenul historii kapliček a instalaci zvonu, darovaným obci panem Josefem Joklem roku 1999. Dále pak vyslovil díky bratřím Oldřichovi a Zdeňkovi Kašparovým, kteří zpracovali a vydali dvě publikace o obci Jestřebí (Odhalení pomníku K.H. Borovského v Jestřebí v r. 1928, Jestřebské obecní razítko a První zpráva o škole v Jestřebí).

Do veselé atmosféry oslav zazněla jména padlých občanů jak v I. a II. světové válce, tak jména legionářů, bojujících v legiích v Itálii a Rusku za druhé světové války.

V neposlední řadě bylo zmíněno vybudování veřejného vodovodu (1994-1997), plynofikace, probíhající v letech 1998-1999.

Všichni občané pak byli pozváni na neděli 17.8.2003 do farního chrámu ve Zvoli, kde proběhlo vysvěcení znaku a praporu obce Mons. Josefem Hrdličkou.

„Návrh zpracoval odborník na tuto tematiku p. Miroslav Pavlů ze Zlína. Návrh vycházel z předpokladu, že Obec Jestřebí nese název po dravci jestřábu... také pečetním znakem byl jestřáb... popis návrhu oficiálně schváleného obcí zní následovně: ve znaku obce se projevuje v červeném štítě stříbrný hrot, v něm vykračující jestřáb přirozené barvy se zlatou zbrojí, po stranách dva stříbrné kužely.

V praporu je vyznačen červený list s bílým žerďovým klínem s vrcholem na vlajícím okraji a dvěma bílými rovnoramennými trojúhelníky se základnami na svisté ose listu a s vrcholy na vlajícím okraji listu. V žerďové polovině bílého klínu vykračující jestřáb se žlutou zbrojí. Poměr šířky k délce je 2:3.

Stříbrné kužely v červeném poli znázorňují příslušnost k olomouckému arcibiskupství. Historická relikvie, včetně znaku i prapor byla předána zástupcům obce Jestřebí na půdě parlamentu České republiky, předsedou Poslanecké sněmovny p. Lubomírem Zaorálkem v Praze dne 6.června 2003...“

V závěru proslovu citoval pan starosta dvě básně Oldřicha Kašpara věnované Jestřebí k 730. výročí založení. Pan Oldřich Kašpar se však bohužel osobně oslav zúčastnit nemohl.

Krajina ztraceného mládí

*Ztracené dětství, magická krajina,
v mlhách se otvírá, den když už zhasíná.*

*Hořká vůně listí, pod starým ořechem.
tmavé stíny kapradí, u chaloupky pod mechem.*

*Dech steskem sevřený, v hrdle se úží
a úsměv mamincin, proniká kůží. 2003*

Krajina v Jestřebí

*Za vesnicí pole, lesy,
za vesnicí kříž.*

*Cesta, co se kolem vine,
zve tě blíž a blíž.*

*Když se vracíš z velké dálky,
když se vracíš domů,
tak tě tady vždycky vítá
vůně starých stromů. 1999*

Oslavy se mimořádně vydařily. Radost z nich však přece jen byla zahalena černou rouškou a to, když v sobotu 16.8.2003 zesnul P. Vojtěch Vrtílek, duchovní otec ve Zvoli, který aktivně připravoval vysvěcení praporu a znaku obce, jeho samotného se již ale nedočkal. Slavnostní mše se tak stala i vzpomínkou na něho.

Kromě oslav 730 let založení obce proběhly i jiné kulturní akce. Na počátku roku to byly již tradiční plesy: V lednu myslivecký, v únoru pak ples sokolský. Druhá neděle v květnu byla zasvěcena oslavám Dne matek, které uspořádal Obecní úřad společně s KDU-ČSL. V červnu se konal dětský den v Pobuči SDH, který se setkal s radostnou ozvěnou, zvláště pak u našich nejmladších.

V posledním měsíci roku 2003, v prosinci, nás navštívil pěvecký sbor Carmen z Mohelnice, aby nás svým zpěvem uvedl do atmosféry radostného adventního očekávání.

O kulturní dění se svým přínosem zasloužili i fotbalová družstva, ať už se jednalo o mladší žáky, kteří skončili na 4. místě v regionálním přeboru, či o dorostence, jež vybojovali 5. místo. A v neposlední řadě to byli muži se svým 9. místem.

Zmíníme-li se o další sportovní činnosti, nesmíme opomenout stolní tenis, kde dosáhli hráči Král Pavel, Král Ondřej, Solník Jan až na 1. místo v kategorii mladších žáků a 3. místo v kategorii starších žáků a to v regionálních přeborech.

„A“ družstvo mužů obsadilo 4. místo v regionálním přeboru II. Třídy, „B“ družstvo mužů 4. místo v regionální soutěži stolního tenisu.

Sportovní činnost byla zaštiťovaná TJ Sokol Jestřebí. K tréninkům fotbalu a stolního tenisu v zimním období byla využívána tělocvična. Ta sloužila i občanům, kteří si sem přicházeli zahrát volejbal.

Opravy tělocvičny Základní školy v Jestřebí přišly obec na 400.000 Kč. Za prodloužení kanalizace v Pobuči bylo zaplacen 160.000 Kč. Další významnou stavební prací byla plynofikace OÚ v celkové hodnotě 268.000 Kč. Rozšíření ozvučení obecního rozhlasu v Jestřebí, které bylo doprovázeno zakoupením nové ústředny stálo 64.038 Kč.

Bylo také nezbytně nutné provést opravu osvětlení v ZŠ Jestřebí (27.000 Kč), opravu parket ve školní družině v hodnotě 12.000 Kč.

V souvislosti s oslavami a sjezdem rodáků v Jestřebí, kdy bylo nutné nechat zhotovit a zakoupit upomínkové předměty a odznaky, dále pak pamětní sklenice, obec zaplatila 43.000 Kč. Neméně nákladné bylo zhotovení znaku a praporu Obce Jestřebí s žerdí a stojanem, kdy kompletní finanční částka dosahovala 31.000 Kč. Pro potřeby obce byla zakoupena Škoda 1203 valník (18.000). Obecní úřad a Kulturní dům Jestřebí byli vybaveni nábytkem, především sektorovou kuchyní, křesly, stolkem a židlemi (70.000 Kč). Další stavební práce jako opravy místní komunikace v Jestřebí a oprava komunikace Pobuči, kde byl zajištěn odtok vody u kostela stály 28.000 Kč. Třetinová investice při prodloužení vodovodního řádu spojená s kanalizací bytovky u hřbitova přišla na 31.000 Kč. Velmi důležité bylo zřízení ÚP obce Jestřebí v hodnotě 205.000 Kč. Jako další je nutno uvést oprava cesty u statku Joklů, přičemž byl zajištěn odtok vody. (

...). Kromě již uvedeného proběhly práce v pohostinství, přičemž byl zakoupen kompresor a posazena nová dlažba, což stálo obec 50.000 Kč. Dotace TJ Sokolu a SDH Jestřebí pak dosáhly sumy 43.000 Kč.

V roce 2003 byli na veřejně prospěšných pracích zaměstnáni čtyři pracovníci. Byli zaměstnáni u obce od Úřadu práce v Zábřehu. Konkrétně to byl pan Bohuslav Sitta, Stryk Jiří, Matějček Radomír a pan Štrambach Pavel. Tito pracovali v době od března do listopadu, tzn. sezónně a vykonávali práce zadané obcí. Jednalo se vesměs o práce úklidové, natěračské, kopáčské, udržovací a v neposlední řadě o sečení travních ploch.

Pro tento rok měla obec schválený rozpočet 4.403.000 Kč, díky finančním prostředkům ZŠ v Jestřebí, byl tento rozpočet s konečnou platností navýšen na 7.470.000 Kč.

Radostnou událostí tohoto roku bylo bezesporu narození 6 dětí, jmenovitě:

Vojtěch JANKŮ
Daniel NOVOTNÝ
Zuzana ŽÉDKOVÁ

*pan Pataček
Roman*

Dominika CHURAVÁ
Nela HUBÁLKOVÁ
Marek HAVLÍČEK

Oproti tomu nás opustilo a k věčnému spánku ulehlo 5 občanů:

pan Alois KEPRT z Jestřebí ve věku 62 let
paní Milada SCHNEIDEROVÁ z Jestřebí ve věku 83 let
pan František DEUTSCH z Jestřebí ve věku 69 let
pan Oldřich KAŠPAR z Jestřebí ve věku 79 let
pan Josef JOKL z Jestřebí ve věku 82 let

Do svatebního se oblékli a věrnost si slíbili:

Jana KRŇÁVKOVÁ a Vlastimil JANÍČEK
Marie POLÁŠKOVÁ a Roman HUBÁLEK
Pavla VRTKOVÁ a Igor KORVAS
Lenka HRADILOVÁ a Jiří SITTA

Žádné manželství nebylo rozvedeno.

Mimořádně šťastnou událostí byla diamantová svatba Věry a Josefa PAPRSKOVÝCH, kteří dne 9.10.2003 oslavili již 60 let společného života.

Konečný počet obyvatelstva k poslednímu dni roku 2003 činil 564 obyvatel. Ačkoli se 3 občané vystěhovali, 17 se jich přistěhovalo. Tomuto stavu byla příznivá výstavba nových rodinných domků. Proběhla kolaudace RD p. Valenty Miroslava (č. 163), RD manželů Bronislava a Ivany Šebetových (č.158), RD manželů Jana a Ludmily Horkých, Tomáše a Jany

Horkých (č.157). Kolaudaci podstoupil i opravený a rozšířený RD manželů Macháčových (č.82).

V tomto roce svou činnost provozovaly dva obchody se smíšeným zbožím v Jestřebí, jeden obchod se smíšeným zbožím v Pobuči, pohostinství v Jestřebí. Z ostatních služeb to byla obecní knihovna, v pravidelných otevíracích dobách kadeřnictví a pedikúra.

Rok 2003 byl rokem nadprůměrně teplým. Na své si proto přišly milovníci tropických veder. Slunce však páliło natolik intenzivně, že úplně vysušilo půdu. Umorné sucho a absolutní nedostatek srážek poznamenali úrodu. Po žhavém létě se brzy dostavilo chladné počasí a už koncem října teplota klesla pod bod mrazu a schylovalo se k prvnímu sněhu. Toto období bylo následně vystřídáno několika podzimními dny. A když na sv.Mikuláše děti vyhlížely z oken, tajně si přály, aby krajinu přikryla bílá peřina. Sen o bílých Vánocích se jim nakonec splnil, i když sněhová vrstva nebyla silnější několika mála centimetrů. Na sněhové koule a veselého sněhuláka to stačilo.